

THE WHODADS Gent, Zebrawoods (05/01/2020)

written by [Didier Becu](#) 06/01/2020

Met een concertdag die bijna iedere keer (in recordtempo) uitverkocht raakte, mogen de organisatoren tevreden terugblikken op de 2019-editie van Zebrawoods. Niet alleen muzikaal. Ook de crew verdienen een welgemeende pluim, want altijd zag je lachende gezichten, ook al wilden we niet altijd in hun werkschoenen staan. Het festival met het bos in de tent (dixit Brihang) besloot om deze editie af te sluiten met een stijlvol feestje. En als je in Gent op zoek gaat naar je gedroomd huisorkest met ballen kom je automatisch bij The Whodads uit.

Dirigent en bezieler Steven Janssens vierde afgelopen jaar de 25e verjaardag van zijn surfcombo The Whodads dat grossiert in soundtracks van film noir, mambo en andere exotische invloeden. Een band die zijn naam van Belpoplegende waardig is, en na afloop van het concert zag je meteen aan het gezicht van Steve dat dit één van zijn mooiste livemomenten uit zijn leven was. Zeurde Steven Janssens bij aanvang over het feit dat de stoeltjes vooraan niet echt rock 'n roll waren, mocht de Gentse legende bij zo wat ieder

nummer een daverend applaus in ontvangst nemen. Terecht, want wat de Whodads deden op Zebra Woods valt te klasseren onder “straf”.

Als we goed geteld hebben en de gastmuzikanten niet meerekenen dan staan ze met tien op het podium. Trompetten, saxofoons, drums, piano, gitaren en een resem instrumenten waar we eerlijkheidshalve zelfs de naam niet van kennen. Wel voelden we meteen dat deze big band vol rock 'n roll zit. Janssens is wat je noemt een tamelijk charismatische frontman, en alle anderen beheersen hun instrument tot in de allerkleinste details.

Een bijzondere band, want naar verluidt heeft Steven Janssens door de jaren heen meer dan 500 songs uitgekozen waarvoor hij voor iedere muzikant met de hand de partituren heeft

geschreven. Een titanenwerk vol passie. Een band ook die weinig of nooit repeteert, maar door hun vakmanschap weet wat hun te doen staan en er een vet rock 'n roll-feestje van maakt. Want rock 'n roll is het zeker en vast, ook al gaat het om soundtracks die niet meteen hip zijn. Zeg zelf, *My Fair Lady*, *Breakfast At Tiffany's* of de eerste Pink Panther-film (*A Shot In The Dark*).

Maar het gaat niet alleen om obscure songs, ook overbekende tunes zoals het door John Barry geschreven James Bond-thema, of de Dizzy Gillespie-klassieker *A Night In Tunisia*. De tent ging helemaal aan het koken toen Steven Paola Marquez op het podium riep om oerklassiekers als *Fever of Tequila* te brengen. De band was alleen maar te stoppen door de opgelegde curfew en eindigde in grand finale met *Jungle Fever* van de Belgische Chakachas en waarbij gastzanger Gerald Claes (ja, die van de Charlatan!) voor de nodige ooh's en aah's mocht zorgen. Zebrawoods kon geen betere afsluiter vinden dan deze klassevolle feestvarkens.